

De groep Van Beesd - Nabeschouwing

Wat is nu het nut geweest van het werk dat de verzetslieden hebben verricht? Was het door velen gebrachte offer zinvol? En zo kunnen er nog wel een paar vragen gesteld worden.

Antwoorden hierop geven is echter moeilijk. Het daadwerkelijke nut van de verzamelde inlichtingen is moeilijk aan te geven. Vele berichten zijn daadwerkelijk in Londen aangekomen en de daardoor verkregen informatie werd daar verwerkt in inlichtingenrapporten. Een directe militaire waarde is echter niet uit te drukken. Het betekende in ieder geval dat de geallieerden vrij gedetailleerd op de hoogte gehouden werden over de Duitse militaire bezigheden op Walcheren en omstreken. Het feit dat bepaalde objecten door geallieerde vliegtuigen werden aangevallen nadat deze door de groep waren doorgegeven, waren voor de verzetslieden bewijs dat hun werk nut had en reden om door te gaan. Echt profijt van de inlichtingen zou echter pas ondervonden kunnen worden bij de bevrijding.

Deze liet echter nog tot 1944 op zich wachten. Tot aan die periode was het inlichtingenwerk, begonnen door de groep Van Beest, voortgezet door organisaties met namen als de Dienst-Wim, Groep Albrecht, Geheime Dienst Nederland en Ordedienst. Het totaal aan inlichtingen, door de geallieerden aangevuld met inlichtingen verkregen door het onderscheppen van Duits radioverkeer, luchtfotografie enz., heeft echter wezenlijk bijgedragen tot het uiteindelijke slagen der bevrijding. Het was één der onderdelen die het geheel tot een succes maakten. Was het echter waard om je leven er voor op te offeren of er jarenlang concentratiekampen voor te doorstaan?

Ik denk dat daar slechts een heel persoonlijk antwoord op te geven is, en dat een antwoord hierop aan de overlevenden en nabestaanden voorbehouden moet blijven.

Moeten we ze gedenken als helden; als 'vergeten helden' zoals A.den Doolaard ze in een gedicht omschreef? Waarschijnlijk zullen ze dat niet gewild hebben. Het waren gewone lieden die het niet meer dan hun plicht vonden "iets" te doen, zich waarschijnlijk nog niet eens zo goed realiserend waar ze mee bezig waren en wat de consequenties konden zijn. We moeten ze niet gaan eren, maar wel hun gedachtengoed vasthouden om in tijden van nood niet lijdzaam toe te zien, maar je weerbaar op te stellen. Zoals beschreven hebben de leden de groep wel erkenning gekregen. Certificaten, (postume) onderscheidingen, bedankbrieven, en ter blijvende herinnering een aantal straatnamen.